

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1294-2/2017
Érkezett:	2017 JÚL 26.
Példány:	2
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] Indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 31.K.33.703/2016/13. számú ítélete, Budapest Főváros III. Kerületi Polgármesteri Hivatal Adóügyi Főosztályának Adómegállapítási és Ellenőrzési Osztálya által hozott III/B-11259-1/2016 számú határozata, Budapest Főváros Kormányhivatala által hozott BP/1008/06064-3/2016 számú határozata, valamint Budapest Főváros III. kerület, Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Képviselőtestületének 49/2008. (IX. 30.) rendeletének 6. § (4a) bekezdése ellen IV/1294-1/2017 ügyszámon folyamatban lévő ügyben az alábbi

HIÁNYPÓTLÁST

terjeszti a t. Alkotmánybíróság elé:

1. Előzmények

[REDACTED] Indítványozó 2017. május 9-én kelt alkotmányjogi panaszával (a továbbiakban: alkotmányjogi panasz) eljárás lefolytatását kérte a t. Alkotmánybíróságtól. A t. Alkotmánybíróság dr. Bitskey Botond főtítkárság útján a 2017. június 27-én kelt iratában hiánypótlásra hívta fel Indítványozót, amely felhívás elsősorban a kifejezett kérelem pontosítására, valamint az alapjogsérelem alátámasztó indoklásra vonatkozott.

2. Indítványozó kérelmei

Az Abtv. indokolása szerint „Fontos kétirányú átjárhatóságot biztosítani, hisz hiába kéri az indítványozó pusztán az ítélet megsemmisítését, ha az AB a jogszabály alkotmányellenességét észleli, e tekintetben is el kell járnia (Az alkotmányellenes alapokat meg kell szüntetni, önmagában a bírói döntés megsemmisítésével ugyanis az eljárás újraindítható lenne). Ha pedig pusztán a jogszabály alkotmányellenességét állítja az indítványozó és nem kéri a döntés megsemmisítését, akkor pont az indítványozó nem részesülne az AB eljárás kedvező hatásából (döntés megsemmisítése, alkalmazási tilalom).”

Ezen „átjárhatóság” biztosítása a közigazgatási perekben különös hangsúllyal jelenik meg, ugyanis a közigazgatási pert adóügyben kétfokú adóhatósági eljárás előzi meg, ami azt vonja maga után, hogy ha Indítványozó csak a bírói döntést támadja meg, úgy a t. Alkotmánybíróságnak az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján csak a bírói döntést semmisíti meg. Utóbbi esetben az Alaptörvényt sértő jogszabály hatályban marad, és az adóhatóság ezen jogszabályt fogja újra alkalmazni, így az Alaptörvényt sértő állapot újra létrejön. Mindez fordított esetben is igaz, ugyanis ha csupán az Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján támadja Indítványozó a jogszabályi rendelkezést, úgy a bírói döntés hatályban marad, mivel az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerint kizárólag a 26. § (1) bekezdés alapján indított eljárás jogkövetkezménye csupán az lehet, hogy a jogszabályt semmisíti meg a t. Alkotmánybíróság - így szinten nem kerül felszámolásra az Alaptörvénnyel ellentétes állapot.

Indítványozó a hiánypótlásban tett felhívásnak eleget téve az alábbiak szerint pontosítja kérelmét:

Kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy Alkotmánybíróságról szóló CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerint vizsgálja meg, hogy Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 31.K.33.703/2016/13. számú ítélete (a továbbiakban: ítélet) összhangban áll-e az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmával és a XXX. cikkében foglalt arányos köztelherviselés elvével. Indítványozó álláspontja szerint az alapjogsérelem – a lenti indoklás alapján - fennáll, ezért **kérjük, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján az ítéletet semmisítse meg.**

Kérjük továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy az **Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján** vizsgálja meg hogy Budapest Főváros III. kerület, Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Képviselőtestületének 49/2008. (IX. 30.) rendeletének 6. § (4a) bekezdése (a továbbiakban: jogszabály) összhangban áll-e az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmával és a XXX. cikkében foglalt arányos közteherviselés elvével. Indítványozó álláspontja szerint – a lenti részletes indokolás alapján – az alapjogsérelem fennáll, ezért kérjük, hogy az **Abtv. 41. § (1) bekezdése szerint részben semmisítse meg a jogszabályt** úgy, hogy a „*magánszemélyek tulajdonában álló*” szövegrészt megsemmisíti.

Az Abtv. 28. (1) bekezdése ad lehetőség arra, hogy t. Alkotmánybíróság az eljárásban a bírói döntést, valamint az alkalmazott jogszabályt is vizsgálja.

A fentiekén kívül változatlanul kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy az **Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg a BP/1008/06064-3/2016 és a III/B-11259-1/2016 számú határozatokat is.**

3. Az alapjogsérelmet alátámasztó indokolás a bírói döntés tekintetében

Indítványozó már a közigazgatási per megindulásakor, a keresetlevelében kérte az eljáró Bíróságtól a t. Alkotmánybíróság megkeresését, mivel már ekkor felmerült, hogy a perben Alaptörvényt sértő jogszabályt kellene alkalmazni. A per tárgyalása során alapvető alkotmányjogi kérdésként merült fel a támadott jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangja, a per túlnyomó része ennek vitájáról szólt. A per kezdetén eljáró Bírói Tanács ezen alkotmányjogi kérdéssel érdemben foglalkozott, éppen ezért került sor a jogalkotó Önkormányzat perbe való beavatkozására. A per utolsó tárgyalási napja előtt azonban az ügy új Bírói Tanács elé került, amely a kérdéssel érdemben nem foglalkozott, az Indítványozó által az Alkotmánybíróság megkeresésére vonatkozó perbeli indítvány az ítéletben indokolás nélkül elutasította.

Az Abtv. 25. § (1) bekezdése, valamint az Alaptörvény 28. cikke szerint az eljáró bíróságnak hivatalból is mindvégig figyelemmel kell lennie arra, hogy az általa alkalmazott jogszabály nem sérti-e az Alaptörvény rendelkezéseit. Ez a jogalkalmazó bíróságoknak nem lehetősége, hanem kötelezettsége, ugyanis ítéletükkel nem legitimálhatják egy Alaptörvény-ellenes jogszabály érvényesülését.

Az ügyben ítéletet hozó Bírói Tanács nem volt figyelemmel az építményadó tekintetében érvényesülő általános alkotmányossági követelményekre. A támadott bírói döntés nyomán Indítványozót hátrányos megkülönböztetés érte, amely az **Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát sérti**. A jogerős bírói döntés szerint az eljáró Bíróság helyben hagyta azon perben támadott határozatokat, amelyek 1600/forint/m²/év adómértékkel adóztatták Indítványozót, szemben a magánszemély gépjárműtároló-tulajdonosokra irányadó 400 forint/m²/év mértékkel. A támadott bírói döntés tehát az ítéletével különbséget tett a magánszemély, és a nem magánszemély gépjárműtulajdonosok között, amelynek azonban semmilyen ésszerű alkotmányos indoka nincs, ugyanis a gépjárműtároló-tulajdonosok homogén csoportot képeznek, közöttük különbséget tenni nem lehet. Indítványozó tehát hátrányos megkülönböztetés áldozata lett, amikor a jogerős bírói döntés helyben hagyta azon közigazgatási határozatot, miszerint négyszeresen adómérték szerint köteles adózni mint a magánszemélyek, holott a két alanyi kör homogén csoportot képez. A gépjárműtároló- tulajdonos magánszemély, valamint a gépjárműtároló-tulajdonos Indítványozó is egyazon célra használja az adóztatott vagyontárgyat ti. gépjárművek tárolására. Az ilyen típusú vagyontárgy nem hordoz magában semmilyen olyan értéket, vagy funkciót (pl. lakások esetében a magánszemélyek életvitelszerű ott-tartózkodása szociális funkciót hordoz magában - 55/2008 ABH Dr. Holló András különvéleménye)

A döntés ezen felül **sérti az Alaptörvény XXX. cikkében megfogalmazott arányos közteherviselés elvét is**, mivel az adó mértéke és az adótárgy értéke között nincs kapcsolat és arányosság. Az arányos közteherviselés elve akkor valósul meg vagyoni típusú adók esetén, ha az adó mértéke az adóztatott vagyontárgy értékéhez igazodik. Ezzel összhangban áll a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 15. §-a, amely építményadó tekintetében az adó mértékét az építmény hasznos alapterületéhez, vagy forgalmi értékéhez társítja. Az arányos közteherviselés elve annyiban sérült Indítványozó tekintetében, hogy 1600

forint/m²/év adómértékkel adózik egy alacsony forgalmi értékű gépjárműtároló után, és szintén 1600 forint/m²/év adómértékkel adózik egy jóval magasabb forgalmi értékű lakás után. Az 1600 forint/m²/év adómérték gépjárműtároló esetén teljes mértékben eltávolodott az adóztatott vagyontömeg értékétől – az adómérték-maximumhoz közeli mérték vonatkozik egy kevésbé értékes vagyontárgyra, amely nyilvánvaló aránytalanságot okoz. A bírói döntés annyiban sérti Indítványozó arányos-közteherherviselésre vonatkozó, Alaptörvényben biztosított, hogy a döntés helyben hagyta, legitimálta a perben támadott, 1600 forint/m²/év adómértékkel operáló határozatokat, így Indítványozó aránytalan mértékű építményadót köteles fizetni a bírói döntés értelmében.

Fontos kihangsúlyozni, hogy az Alaptörvény XV. és XXX. cikkében foglalt alkotmányos követelményeknek nem csak a jogszabályoknak szükséges megfelelniük. Amennyiben a jogalkalmazó bíróság észleli, hogy Alaptörvénnyel ellentétes szabályt kellene alkalmaznia, úgy köteles megakadályozni, hogy ezen szabály érvényesüljön. Ha a jogalkalmazó bíróság nem tartja szem előtt az Alaptörvény rendelkezéseit, ezzel maga is elismeri az általa alkalmazott Alaptörvényt sértő jogszabályt. Mindezek alapján Indítványozó álláspontja az, hogy amennyiben a jogalkalmazó bíróság alkalmaz egy Alaptörvényt sértő jogszabályt, úgy maga a Bírói döntés is értelemszerűen Alaptörvénnyel ellentétes lesz. Az előbbi tehát az utóbbit generálja: jelen ügyben adott egy jogszabályi rendelkezés, amely sérti az Alaptörvény XV. és XXX. cikkeit; és adott egy Bírói döntés, amely ezen jogszabályt legitimálja.

Indítványozó szintén fontosnak tartja kihangsúlyozni, hogy az adó mértéke az adóteherállás egyik lényegi, alapvető eleme. Jelen esetben a diszkrimináció tilalmának, valamint az arányos közteherherviselés elvének sérelme az adómértéken keresztül jelent meg, és a támadott bírói döntés is alkalmazta ezt az adómértéket amikor helyben hagyta az adóhatósági határozatokat.

4. Az alapjogsérelmet alátámasztó indokolás a jogszabályi rendelkezés tekintetében

A támadott jogszabályi rendelkezés az ott meghatározott adómértékre tekintettel **sérti az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát**, ugyanis Indítványozó álláspontja szerint homogén csoportot a „gépjárműtároló tulajdonosai” képeznek. Az Ör. 6. § (4a) bekezdése azonban a homogén csoport körvonalait tovább szűkíti, amikor különbséget tesz „gépjárműtároló tulajdonos magánszemély”, valamint „gépjárműtároló tulajdonos egyéb személy” között azzal, hogy a magánszemélyeket 400 forint/m²/év adómértékkel, minden más jogalanyt pedig 1600 forint/m²/év adómértékkel. A támadott jogszabályi rendelkezés ésszerűtlen, alkotmányos indok nélküli, hátrányos megkülönböztetést jelen Indítványozó számára.

A támadott jogszabályi rendelkezés **sérti továbbá Alaptörvény XXX. cikkében foglalt arányos közteherherviselés elvét** azzal, hogy eltérő adómértékkel adóztatja a gépjárműtároló tulajdonos magánszemélyeket és a jogi személyeket. Ezen különbségtétel egyben magában hordozza az arányos közteherherviselés elvének sérelmét, amely az adójogszabályok tekintetében felmerülő alkotmányos követelmény sérelmét jelenti. Ezen érvelést támasztja alá a BH2016.320 számon közzétett eseti döntésben is: „[11] A Helyi adó tv. 6. § c) - és d) - pontja az Alaptörvény XV. és XXX. cikkei szerinti, az adózók közötti egyenlőség elvét és a teherbíró képességhez igazodó, arányos közteher-viselés alaptörvényi kötelezettségének követelményét közvetíti a helyi adó fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályok megalkotásakor. A vagyoni típusú helyi adók esetében az adókötelezettség alapját a vagyontárgy és annak értéke jelenti. Az adó mértéke tehát akkor arányos - tesz eleget az Alaptörvény és a Helyi adó tv. egyenlőségi és teherbíró képességhez kötöttség követelményének -, amennyiben az nem oldódik el számottevően az adóztatott vagyontárgy értékétől.” Jelen esetben a Indítványozót a gépjárműtároló vagyontárgya után sújtó, 1600 forint/m²/év mértékű adó nagymértékben eltávolodott az adóztatott vagyontárgy értékétől. Indítványozó az Ör. 6. § (2) bekezdése szerint 1600 Ft./m²/év mértékű adót fizet a hozzávetőlegesen 800-900 ezer Ft./m² forgalmi értékű lakása után, és szintén 1600 Ft./m²/év mértékű adót a gépjárműtároló után, amelynek értéke kb. 150-200 ezer Ft./m². Nyilván valóan aránytalan az 1600 forint/m²/év adómérték egy gépjárműtároló tekintetében.

A fenti indokok alapján a támadott, Budapest Főváros III. kerület, Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Képviselőtestületének 49/2008. (IX. 30.) rendeletének 6. § (4a) bekezdése a „*magánszemélyek tulajdonában álló*” fordulata sérti az Alaptörvény XV. cikkét, mivel a homogén tulajdonosi körön belül indokolatlan és ésszerűtlen megkülönböztetést tesz a magánszemélyek és a nem magánszemélyek között; sérti továbbá az Alaptörvény XXX. cikkét, mivel így a (4a) bekezdésben a gépjárműtorlóra irányadó, egyébként arányos 400 forint/m²/év adómértékből kizárja Indítványozót, mivel Indítványozó nem magánszemély. Ha a támadott „*magánszemélyek tulajdonában álló*” fordulat nem szerepelne a támadott jogszabályban, úgy az nem volna Alaptörvénnyel ellenes, mivel mindegyik gépjárműtároló-tulajdonosra egységes, megkülönböztetéstől mentes, és arányos 400 forint/m²/év adómérték vonatkozna 50 m² meg nem haladó alapterület után.

Indítványozó azonban jelen pillanatban, a támadott jogszabályi rendelkezés szerint aránytalan, az adómaximumhoz közelítő adómértékkel adózik, ezért Indítványozót megillető, az Alaptörvény XV. és XXX. cikkeiben biztosított jogai sérülnek. **Indítványozó a támadott bírói döntések/határozatok és a jogszabály alapján jelen pillanatban is 1600 forint/m²/év adómérték szerint adózik, amely összegeket folyamatosan megfizeti,** így Indítványozó igazolja, hogy az Alaptörvény sérelmének vonzataként anyagi kár is érte.

5. Összegzés

Az alkotmányjogi panaszban és jelen hiánypótlásban Indítványozó felvázolta azon alkotmányos követelményeket, amelyeknek a támadott jogszabálynak és bírói döntésnek meg kellett volna felelnie, részletesen indokolta hogy az Alaptörvény hivatkozott cikkeit a jogszabály, valamint a bírói döntés mennyiben sérti, érintettségét igazolta, valamint határozott kérelmet adott elő, így álláspontunk szerint nincs akadálya a kérelmezett eljárás lefolytatásának.

2017. július 20.

